

Vergaderjaar 1987–1988

20371

Herziening van de wetgeving met betrekking tot de uitvoering van de postdienst (Postwet)

Nr. 9

TWEEDE NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 11 mei 1988

Het voorstel van wet wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 2, eerste lid onder a, wordt de vermelding «artikel 13, eerste lid;» gewijzigd in: artikel 13;.

B. Artikel 12, eerste lid, komt te luiden:

1. Het is anderen dan de houder van de concessie verboden om tegen vergoeding brieven die elk afzonderlijk ten hoogste 500 gram wegen te vervoeren, tenzij met ontheffing als bedoeld in artikel 13.

C. In artikel 12, tweede lid, wordt aan het slot van onderdeel d na het leesteken punt-komma ingevoegd «of», wordt aan het slot van onderdeel e het leesteken punt-komma gewijzigd in het leesteken punt en vervalt het woordje «of», en komt onderdeel f te vervallen.

D. Artikel 13 komt te luiden:

Artikel 13

1. Onze Minister is bevoegd van het verbod bedoeld in artikel 12, eerste lid, ontheffing te verlenen.

2. Een ontheffing wordt verleend indien de aanvrager:

a. heeft voldaan aan de verplichting omschreven in het vierde lid,
b. een wijze van vervoer in Nederland dan wel naar het buitenland aanbiedt, die ten aanzien van dat vervoer in een niveau van dienstverlening voorziet dat het niveau van dienstverlening ten aanzien van het normale versnelde vervoer dat door de houder van de concessie voor een ieder in het gehele land wordt aangeboden, in betekenende mate te boven gaat, en

c. voor de door hem aangeboden wijze van vervoer per brief in Nederland dan wel naar het buitenland een vergoeding toepast die hoger is dan daarvoor bij algemene maatregel van bestuur is bepaald.

3. Aan een ontheffing kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden die, met inachtneming van het bepaalde in het tweede lid onder b en c, slechts betrekking mogen hebben op:

- a. de duur van de ontheffing;
- b. het niveau van de dienstverlening;
- c. de toe te passen vergoedingen.

4. De aanvrager van een ontheffing is verplicht Onze Minister alle gegevens te verschaffen die deze redelijkerwijze nodig heeft voor de beoordeling van de aanvraag en de daaraan te verbinden voorschriften en beperkingen.

5. Een ontheffing kan slechts worden ingetrokken indien:

- a. de houder van de ontheffing de daaraan verbonden voorschriften en beperkingen niet nakomt;
- b. de houder van de ontheffing niet voldoet aan de verplichting omschreven in het zesde lid.

6. De houder van de ontheffing is verplicht om aan daartoe door Onze Minister aan te wijzen ambtenaren zowel mondeling als schriftelijk alle inlichtingen te verstrekken die redelijkerwijze nodig zijn voor het toezicht op de naleving van de aan de ontheffing verbonden voorschriften en beperkingen.

7. Onze Minister is voorts bevoegd om voor bijzondere omstandigheden, waarin de houder van de concessie niet voorziet in het vervoer van brieven die elk afzonderlijk ten hoogste 500 gram wegen, aan anderen dan de houder van de concessie van het verbod bedoeld in artikel 12, eerste lid, ontheffing te verlenen onder door de Minister daaraan te verbinden voorschriften en beperkingen, welke in verband met de bijzondere omstandigheden redelijkerwijze nodig zijn.

8. De houder van de ontheffing is verplicht Onze Minister bij vooruitbetaling de kosten die met de verlening van de ontheffing en het toezicht op de naleving daarvan zijn gemoeid te vergoeden.

E. In artikel 17, tweede lid, wordt de zinsnede «krachtens artikel 13, eerste lid,» gewijzigd in: verleend krachtens artikel 13,.

F. In artikel 25 wordt de vermelding «13, eerste lid,» gewijzigd in: 13,.

Toelichting

In deze nota van wijziging wordt een aanpassing van artikel 13 van het wetsontwerp voorgesteld. De strekking van deze aanpassing is reeds in paragraaf 1.2.5 van de nota naar aanleiding van het eindverslag toegelicht. In aanvulling op het daar gestelde kunnen nog de volgende opmerkingen worden gemaakt.

De onder A, B, C, E en F voorgestelde wijzigingen behelzen tekstuele aanpassingen van het wetsvoorstel die door de wijziging van artikel 13 nodig worden, alsmede (voor wat betreft de wijzigingen in artikel 12) tekstuele wijzigingen die beogen het in het wetsvoorstel neergelegde stelsel ter zake van ontheffingverlening duidelijker naar voren te laten komen.

In artikel 13, eerste lid, zoals dat ingevolge de onder D voorgestelde wijziging luidt, wordt de mogelijkheid van verlening van ontheffing van het verbod van het eerste lid van artikel 12 vooropgesteld. In het tweede tot en met zesde lid is een uitwerking neergelegd van de ontheffingverlening ter zake van het versneld vervoer van brieven dat ten aanzien van de wijze van dat vervoer in betekenende mate het niveau van dienstverlening ten aanzien van het normale versnelde vervoer dat door de houder van de concessie voor een ieder in het gehele land wordt aangeboden (de zogenaamde expressepost) te boven gaat. Op de in het tweede lid aangegeven criteria voor ontheffingverlening is reeds in paragraaf 1.2.5, bij de bespreking van de zogenaamde koeriersproblematiek, van de genoemde nota naar aanleiding van het eindverslag nader ingegaan. Hierbij is er op gewezen dat het moet gaan om een wijze van vervoer die met name ten aanzien van snelheid, waarborgen en bijkomende dienst-

verlening duidelijk de dienstverlening van de houder van de concessie ten aanzien van het expressevervoer te boven gaat. Voor wat betreft de in het vierde en zesde lid neergelegde informatieplicht kan nog worden opgemerkt dat deze noodzakelijk is in verband met de beoordeling van een aanvraag tot ontheffing en de daaraan te verbinden voorschriften en beperkingen, respectievelijk de controle op de naleving van voornoemde voorschriften en beperkingen.

Voor wat betreft de algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het tweede lid onder c met de daarin vast te stellen bedragen ben ik bereid, nadat de Raad van State ter zake advies heeft uitgebracht, deze dit najaar ter kennis van de vaste Commissie van Verkeer en Waterstaat te brengen en daarover, desgewenst, met de Commissie mondeling overleg te voeren.

In het zevende lid is daarnaast een algemene ontheffingsmogelijkheid neergelegd voor andere situaties dan die met betrekking tot versneld vervoer, waarin de houder van de concessie niet voorziet in het vervoer van brieven (van ten hoogste 500 gram). Nu voor de koeriersdiensten (anders dan in het oorspronkelijk voorgestelde eerste lid van artikel 13) een afzonderlijke regeling in de leden 2 en volgende is voorgesteld, is voor de formulering van dit lid weer aansluiting gezocht bij artikel 2, derde lid, van het Postbesluit 1955, waarin thans de ontheffingsmogelijkheid is geregeld. Het in de memorie van toelichting bij artikel 13 opgemerkte geldt ook voor dit thans voorgestelde zevende lid. In het achtste lid ten slotte is een regeling opgenomen die, zij het met een iets andere tekst, overeenkomt met de regeling betreffende kostenvergoeding die oorspronkelijk in artikel 13, tweede lid, was voorgesteld.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
N. Smit-Kroes